

SUPORT

Portantveu del Socors Roig Internacional (Secció Catalana)

Dia 24 d'Abril del 1936

Número 7

Preu 15 cts

6 I 7 DE JUNY DEL 1936

Primer Congrés de la Secció Catalana del Socors Roig Internacional

NOU FORMAT

Des d'avui SUPORT sortirà amb aquest nou format. No és per casualitat.

SUPPORT té una missió específica que el distingeix de tots els altres periòdics. Ben segur que cap altre periòdic, exceptuant el seu predecessor "Ajut i Defensa", que sense previ permís sortí durant el bienni negre, no ha sortit a Catalunya a dedicar-se a tan lloable missió.

Missió que essent fonamentalment necessària, més especialment en l'actual període d'exacerbació de l'opressió i explotació que obliga al caràcter més violent de tota lluita per tal d'alliberar-se'n, és, no hi ha perquè negar-ho, si no monòtona almenys d'una persistència sistemàtica, que obliga a repetir regularment la crida a la solidaritat, crit que cal ésser repetit tantes vegades com es fa necessari, fins assolir la finalitat proposada.

El nou format de SUPORT permetrà millor que el gran tamany d'una fulla de combat, distribuir els temes de tal manera que regularment les pàgines del periòdic s'ocupin en el mateix lloc de les campanyes que caldrà dur a cap de manera persistent i sistemàtica.

Esperem, doncs, que el nou format serà comprès pels nostres lectors i serà també preferit al gran tamany que moltes vegades fa impossible poder-lo llegir a l'aire lliure per les dificultats que representa el voler-lo desplegar.

LA REDACCIÓ

Durant els dies del bienni negre, la Secció Catalana del S. R. I. tenia també el seu portantveu. Era "Ajut i Defensa". Fou des de les seves planes que per primera vegada sorgí la idea de celebrar el primer Congrés del Socors Roig a Catalunya.

Avui més que llavors és necessari aquest Congrés. Amb la seva actuació durant el període il·legal, coadjuvant a mitigar les necessitats dels companys que queien en la lluita contra la negra opressió de la conxorxa radical-cedista; mirant d'unificar el suport material als empresonats per tal que aquest fos més eficient, tasca en la qual assolí èxits remarcables; lluitant per unificar els esforços que tendessin a assolir l'amnistia alliberadora; presentant-se en tot moment com centre unificador de la solidaritat, el S. R. I. a Catalunya s'ha guanyat una popularitat merescuda com a organització específica de solidaritat envers les víctimes de l'opressió en llur lluita alliberadora, i com a òrgan eficient en les relacions solidàries de tots els homes i pobles que en el món malden pel Progrés, per la Pau i per la Llibertat.

El Socors Roig Internacional, malgrat la illegalitat a què ha estat obligat, s'ha desenrotllat i ha creat seccions locals en multitud de pobles de Catalunya, estimulant el sentiment de solidaritat, organitzant-la, creant les condicions necessàries per assegurar al poble català una veritable i potent organització d'ajut i defensa, apta per assegurar en tot moment el suport moral, material, jurídic i polític a totes les víctimes de la lluita per l'alliberament nacional i social del nostre poble, i instrument poderós per les relacions de solidaritat amb els demés pobles oprimits i explotats.

Però no és prou. Tota l'amplitud, tota l'extensió i popularitat que ha assolit el S. R. I. no és prou per deixar-nos contents. L'obra de solidaritat no pot acomplir-se degudament amb el que avui és el S. R. I.

Les provocacions feixistes a l'ordre del dia, la lluita per la Pau, la lluita pel Progrés i la Llibertat exigirà encara noves víctimes que caldrà ajudar.

El deure de solidaritat internacional ens reclama, tant més si tenim en compte que la nostra aportació a aquells homes i pobles de tot el món que sofreixen l'opressió feixista i imperialista, en ajudar-los moral i materialment al seu alliberament, contribuim a consolidar i ampliar el nostre propi.

La grandiositat de l'obra ens marca, ella mateixa el camí.

Cal que a tots els pobles de Catalunya s'estructuri i organitzi la solidaritat, i per tal d'assolir-ho estem disposats als màxims sacrificis. Als que siguin necessaris.

La convocatòria del nostre primer Congrés ha d'ésser un pas endavant en aquest camí. Un pas més que, aquest, pot ésser decisiu. El primer fou el Comitè Popular d'Ajut que subsisteix per seguir la seva obra. En seguirem d'altres. El Congrés del S. R. I. podrà ésser definitiu si per part de tots s'hi dedica l'esforç que l'obra que ens proposem es mereix.

Cal popularitzar-lo bé. Amb la celebració de les Assemblees a cada localitat, assemblees que han d'ésser públiques i a les quals cal invitar a participar totes les organitzacions polítiques, sindicals, culturals, etc., etc., de base popular antifeixista, cal assabentar i interessar a tots els antifeixistes de totes les tendències a la celebració d'aquest Congrés al qual han d'ésser-hi invitats i al qual són cridats a participar per tal que quedi ben clar i patent el caràcter específic de solidaritat del S. R. I.

SUPPORT demana d'ésser assabentat de tota mena d'iniciatives que es prenguin per tal de popularitzar, organitzar i fer participar

(Continúa a la pàg. 6)

Primer de Maig

No és precis insistir ni remarcar massa la significació que per a la massa proletària té el Primer de Maig. Tots els obrers saben que és la "seva" festa, la que ells han guanyat, i no ignoren que té un abast infinitament més gran del que a primera vista pot semblar.

En celebrar-se el Primer de Maig, es condensen en la festa una concreció d'ideals, anhels, per a l'obtenció dels quals ha calgut lluitar durant molts anys. En efectuar actes, en recordar el dia cal esmerçar un record a tots els braus lluitadors que durant generacions han posat tot llur braó, tota la seva empena, fins la vida, en la defensa de l'ideari treballador.

Aquest ideari que tantes transformacions ha sofert, aquest ideari que a través de les nebulositats dels segles el poden anar seguint en línia ascendent, ha tingut èpoques en què ha restat esmortuït, en què l'esperit de rebel·lió ha estat aletargat i també hi ha hagut èpoques en què ha estat portat avant, a tota costa i amb una decisió absoluta.

A una empena d'aquestes es deu el Primer de Maig. És la commemoració d'una victòria obrera. És la fita de sortida, la pedra fonamental, a partir de la qual l'obrer ha anat tenint consciència de la seva personalitat i cada dia ha anat enrobustint més les seves creences i la seva fe en l'esdevenidor.

SUPPORT no podia deixar aquesta avinentesa sense adreçar una salutació als obrers de tot el món que el Primer de Maig sentiran renovar-se en llur esperit la confiança en el triomf final, malgrat que molts d'ells visquin avui sota un règim d'opressió, que els hi veda la més lleu manifestació de la seva forma de sentir i de pensar.

El S. R. I. vol aprofitar també el Primer de Maig per a donar una nova empena a la seva obra de solidaritat i d'ajut, i recomana als seus adherits que prenguin part en les manifestacions que en celebració de la diada tinguin lloc i que sol·licitin plaer per a llurs oradors en tots els actes que es pensen portar a terme a les respectives localitats.

Cal estar sempre prompte per al treball i per escampar arreu la llavor de l'obra que ens hem emprès, i que ja està donant òptims resultats.

Aquest número ha estat
visat per la censura